

Posudek vedoucího práce

Andrea Holleschová: Vytváření virtuální identity na českých a slovenských módních blozích

Takováto témata jsou vždycky trochu problém, zvlášť pokud člověk je nebo byl insider a cosi v něm nekriticky přetrvává. Na druhou stranu téma módy aspoň je pro dnešní „dekadentní“ dobu natolik signifikantní, že je dost důležité se mu věnovat ze všech možných hledisek. Módní blogy nevisí ve vzduchoprázdnu, představují jen jeden z projevů určitého masmediálního masivu, který tak pružně mění strategie, až může mít řada lidí dojem, že má svá pozitiva.

Autorka se ubírá cestou, která má následnost, ale řada věcí by se dala tvrdit úplně naopak. Bohužel jsem nečetl hojně využitou studii od Giddense a tak nemůžu jednoznačně tvrdit, které rozpory patří autorce a které použitým teoretickým autoritám. Nicméně, když odhlédneme od pojmového tápání, tak práce vlastně mimořádně přesně, až nepříjemně přesně pojmenovává jisté tendence zmíněného masmediálního masivu. Pojmenovává celý ten velký omyl, který se týká zmatečného zauzlování identity a egoistické sebe prezentace, dále matení významů svobody a stádního následování konvencí, které se tváří jako přesný opak.

Původně se práce měla zabývat stereotypy fotografické reprezentace na módních blozích, nicméně autorka nemá dostatečné vybavení v oblasti teorie obrazu a nemůže tedy provádět formální analýzy, ikonografické rozbory atd. Tak bylo třeba přistoupit na kompromis a začlenit do úvah i tzv. texty na blozích a sondu do „názorů“ tvůrců blogů. Dohromady to však vytvořilo znepokojivý obraz, nashromáždilo to částečně materiál k závažnému kritickému zamyšlení (jenž se provádí dnes také v sociologii, kulturních studiích apod.).

Autorka je na začátku této cesty. Její myšlení se teprve obrací od následování zaběhlých vzorců ke skutečné interpretaci. Ale dává si práci, aby postupně svůj náhled přehodnotila. V její práci, jejíž postup má sledovatelnou linii, narážíme na řadu momentů hodných ostré reakce. Sama autorka již tímto směrem spěje, jenom se ještě neodvážila překročit vlastní stín. Práci jsme věnovali řadu bouřlivých konzultací. I z textu samotného jsem měl možnost dozvědět se mnoho o „realitě“

dnešních projevů masové kultury a mohl jsem trochu začít sledovat možnosti interpretací.

Řada termínů, které se zde používají, jsou kladeny pochybně. Identita tu není identita, deník tu není deník, svoboda tu není svoboda, poznání tu není poznání atd. Nicméně vedle těchto zkratů se vždy tak trochu bokem objevuje náznak lepšího rozvržení myšlení o daném problému.

Práce je podle mého názoru dobrá ze dvou důvodů: je vypovídající (i když někdy vlastně i nezáměrně) a za druhé se nachází zjevně ve stádiu důležitého přerodu, což naznačuje funkci a smysl takových prací.

Proto nemám nejmenší problém s přijetím této práce, doporučuji ji k obhajobě, oceňuji její polo/reflektované sdělení a navrhuji hodnotit mezi dvojkou a trojkou.

Václav Hájek